

شماره ۴

خرداد ۱۳۴۴

سال ۹

جهیزیت توحیدی

« ساقی بجام عدل پده باده تا گدا
غیرت یا ورد که جهان بر بلا گند » (حافظ)

جنک مظہر شر اراد خشم و غضب بشری و خوددار نهاد بر بریت و درندگی است، جنک غلیان در بای خشم و بیران آتش جنون آدمی است، جنک معرف روح عصیان و طفیان و مسبب خرابی و تباہی است، همان کوئه که ما بر روان آتبلاها و نیروها و چنگیزها نفرین میفرستیم و آنان را خون آشامودرنده میشماریم و موجب تنش عالم بشریت « بیدانیم، آیندگان که بیدار جعالی تری از تمدن کنوی ما ارتقا یابند مسببن چنگهای خوبین عصر ما را نیز باهمان عبارات تند و صریح تعبیر و تفسیر خواهند کرد و این عصر ایش و الکتریسته که ما بدان میزاریم عصر جنون و توحش خواهند کا هیئت رسانی

حق هم با آنهاست: چه جنونی بالا از اینکه در یک چشم به مزدن شهری عظیم و زیبا را بجهنمی از آتش مبدل سازند، شهری که نتیجه دستربیع هزاران هزار نفوس در طی صدها بلکه هزاران سال بوده در یک لحظه بخاکستر سیاه تبدیل کنند و صدها هزار زن و مرد و بیرون و جوان و خرد و کلان از ساکنین بیگناه آنرا پفعیع ترین طرزی قتل عام کنند، در اوج آسمانها و در دل ابرها باهم بجنگند و بر فراز کوهها و درته درهها و بر پنهان زمینها باهم بجنگند و بر سینه آبها و در قعر دریاها باهم بجنگند و در هر جا که همدیگر را بیابند بدتر از درندگان بجانه هم بیفتد و همدیگر را سوراخ و قطعه قطعه سازند و محو و نابود کنند و از کرده خود میاهات کنند و در ازای این توحش و درندگی و جنون آدمکشی گردن بر افزاند و مداد افتخار و سرافرازی بر سینه سوار کنند و نام خود را ژنرال

ومارشال و قهرمان جنک بنامند.

گویند در جنک بین الملل اخیر بالغ بریست میلیون نفوس ذکر کیه مقتول و مجروح و مفقود شدند.

اساساً این جنگهای خونین و خانمان بر انداز بر سر چیست؟ بد بختانه این جنگهای مدهش نتیجه دو عامل است و بس: عامل طمع و عامل ترس: طمع بمال و هستی یکدیگر و ترس از قدرت یکدیگر: اینان میخواهند سر زمین ابا و اجدادی آنان را بر بایند، و آنان میترسند که اینان نیرومند شوند و دمار از روز گارشان پدر آردند.

آیا نمیشود چشم طمع نداشت و بیم و سوءظن نداشت و با صلح و صفا و محبت و صمیمیت در جوار یکدیگر بسر برداز همسایگی یکدیگر ممتنع و متلذذ گشت و زندگانی گذران را با برادری و برابری پیاپیان رسانید و با روی سفید و دلپاک و چهره تابناک بسر زمین عقباً شافت و بیشگاه پروردگار بزرگ و یگانه روی آورده؟

البته میشود و خیلی هم سهل و آسان و بیاندک تعلق و ساخت و بردباری و از خود گذشتگی مقدور و میسر است.

بدیهی است مردمانی که بزیور عقل آراسته اند و قدر نعمت آرامش و آسایش و خدمت بخلق را میدانند از جنک و جدال بشدت بیزار و در عذاب اند. اشکال در این است که این کوته همدان با کنها و دویک بینیاد در اقلیت قرار دارند و معمولاً زر و ذور بست کسانی میافتد که بُوی آدمیت بمشام جانشان نرسیده و طبیعتی درزندگی و چنگالی و برانده و بازوئی سطبر و دلی سیاه و دیدگانی شر بار دارند و بر احمدی رحم و مررت روا نمیدارند و همه چیز را بانها یات بی باکی و بی شرمی فدای مطامع پلید خود میگردانند.

بسیاری از افراد نسل معاصر شاهدو ناظر در جنک جهانگیر بین المللی گذشته بوده و فجایع و مظالم آنها را بادیده تصر و تاسف و تالم نگریسته و بشدت از آنها متنفر و منزجر و بیزار بوده اند.

گروهی از مردان خیر اندیش پس از خاموش شدن آتش جنک بین المللی اول در صدد برآمدند موجباتی فراهم سازند که از بروز جنک احتمالی بعدی جلوگیری بعمل آورند. بدین منظور بود که جامعه بین المللی و دیوان داوری بین المللی پدیدار گشت، ولی بد بختانه تدبیر یاری نفرمود و این سازمانهای نوبنیاد توانست مانع بروز جنک بین المللی دوم گردد، ناچار آتش جنک دوم زبانه کشید و خرایهای بسیار و تباهیهای بیشماری

سال ۹

سیاست تعمیر

۵۱

بیار آورد، که حقیقت برشمردن آنها موجب تنگ عالم بشریت است. اینک باز گروهی از عقایق اقوام بمنظور جلوگیری از تکرار این مصیبت بزرگ و این بله عام که اگر خدای نغواسته پدیدار گردد فجایعی بس سهمگین‌تر و عواقبی بس و خیم‌تر بوجود می‌آورد تا جائی که عالم بشریت و جهان تمدن را بنشیستی تهدید می‌کند در صدد برآمده‌اند طرحی نوین برپا نمود و بنیادی محکم‌تر برپا سازند تا شاید بدین وسیله ابناء بشر را از شر آن بله عظمی رهایی دهند: پس «سازمان ملل متحد» را بی‌ریخته‌اند. کار گردانان این کاخ صلح که بمنظور خدمت بعالمند بشریت بدل مجاهدت می‌فرمایند باین حقیقت ساده ولی پرمغنا بی برده‌اند که بروز اختلافات بین‌المللی بیشتر ناشی از عدم رضات‌هاست که از اختلافات طبقاتی پدیدار می‌گردد: چرا باید «بني آدم» که «اعضای یکدیگرند» و «در آفرینش زیک گوهرند» چمی از آنان بطوری مست باده عیش و عشرت باشند که سر از پا نشناشد و گروهی دیگر یاک لقمه ناشان آلوده بخون باشد! گروهی از این نوع بشر در کاخ‌ای مجلل و سر برآورده براشته برآسانها در میان ناز و نعمت و باده و ساده و ساز و آواز پای کوبان و کف زنان و عربده کنان سرگرم نوشانوش باشند گروهی دیگر از برادران نوعی آنان بالباسی زنده ورنگی پریده و شکمی تهی و دلی آگنده از خشم و غضب در یانها و خیابانها سر برخشت تمام تهدید و آزادی‌ها بدرآند و برعالم بشریت لعنت فرستند و در کمین انتقام باهند!

دانشمندان علوم اجتماعیان حقیقت سهل و ساده بی برده‌اند که تا این اختلافات طبقاتی در میان اقوام و اجتماعات بشری برقرار است پیوسته بیم قیام و انقلاب و برادر کشی در کار است، پس برای تحکیم بنیاد صلح و صفا باید نخست ریشه فساد را از بیخ و بن برآفکند و آن مبارزه با فقر و فاقه همگانی و اختلافات طبقاتی است.

این دانشمندانی که بدین منظور مقدس در کاخ رفیع سازمان ملل متحد در نیویورک بکنکاش نشته‌اند در پی تأمین «سعادت برای همه» هستند: آنها برعلیه گرسنگی و برهنگی و بیماری و یکاری و نادانی و بی‌سودای اعلام جنک جهادداده‌اند و بالنتیجه بسیاست تعمیری پرداخته‌اند. شرح این سیاست تعمیری را در شماره آینده ملاحظه بفرمایید و بسوی آنان دست همکاری و نوع دوستی و خیرخواهی و صلح طلبی دراز کنید.